

WONEN WEEKEND

wonen@hln.be

BINNENKIJKEN BIJ PETER EN VEERLE VAN LINDT-VAN ROY

Villa met buitengevoel

Peter Van Lindt (44) en Veerle Van Roy (45) zochten een herenhuis of pastoriewoning aan de rand van Brussel. Maar als ze dan hun droomhuis vonden, was er altijd wel iets wat niet deugde, zoals een snelweg vlakbij of een spoorlijn achter de tuin. Ten einde raad gooiden ze hun strategie om. Eerst zochten ze een mooie omgeving, en daarna gingen ze kijken naar huizen die er te koop stonden. **PETER SARENS**

Peter en Veerle Van Lindt-Van Roy. Foto's Jacobs

De voorgevel is net die van een moderne tempel.

Door het tuinsalon in gevlochten kunststof werd buiten een gezellige zithoek gecreëerd.

Vervolg van blz. 59

De eetruimte en de woonkamer worden van elkaar gescheiden door vier sierzuilen.

Waarom niet een minder mooie woning zoeken, maar dan in een prachtige omgeving? Dan kan je ze volledig naar je eigen smaak ombouwen», vertelt Peter. «Een mooi gelegen bouwgrond heeft soms verborgen gebreken. Die zitten meestal in verkavelingen, en we wilden vermijden dat er op een mooie dag plots tien huizen het uitzicht zouden wegnemen waarvoor we eerst gekozen hadden.»

Toch was de zoektocht niet makkelijk. Uiteindelijk, na anderhalf jaar zoeken, vonden Peter en Veerle hun droomlocatie in het Brabantse Kampenhout. Vlak bij een supergroot panorama van bouwvrije bosgrond stootten ze op een oud villaatje met achterbouwsels. Na overleg met de architect werd er overgegaan tot een drastische ombouw. Veel bleef er van de oorspronkelijke jaren '50-woning niet meer over. Binnenmuren werden gesloopt om een lofteffect te creëren. Enkel de voorgevel herinnert aan het verleden als een futuristische versie van wat er ooit stond. Dramatisch grijze pleisterkalk, de symmetrie aan weerskanten van de voordeur en de verticale raamlijnen geven het geheel iets van een moderne tempel. Toch bleef de architect trouw aan de

«Door al dat glas noemen vrienden ons huis al schertsend het terrarium»

oorspronkelijke loop van de buitenmuren, en zelfs de dakvorm werd behouden. «Als je een ouder huis koopt om te verbouwen, neem je best eerst een architect mee. Zo worden je onaangename verrassingen bespaard. Je kan zomaar geen dragende muren neerhalen zonder professioneel advies», aldus Peter.

Open uitzicht

Om zoveel mogelijk ruimte aan de loftachtige woonkamer over te laten, werd de inkomhal van de villa klein gehouden. Ook de open keuken met zijn imposante kookeiland beslaat maar een kleine hoek om het open uitzicht op de tuin te respecteren. Een handige rolluikkast verbergt de koffiezet en de kopjes en bordjes. Het kookeiland dient ook als ontbijttoeg. De eetkamer, recht over het keukenblok, mag best monumentaal genoemd worden, met haar strenge eettafel in kantoorstijl. Ze is op maat gemaakt en zowel poten als tafelblad zijn als één geheel uit een massieve aluminiumplaat gesneden en daarna in vorm geplooid. Inmaakkasten in esdoorn vullen een volledige wand, en zijn het enige sieralement in deze sobere eetkamer. Vier zuilen vormen het fictieve middelpunt van de verbouwde woning, en geven tegelijk de overgang aan van eetkamer naar salon. De vloer heeft daar massief parket, ook weer in esdoorn. De eetkamer ligt enkele tre-

den hoger dan het salon. Zo sta je net op een podium, wat het uitzicht op de natuur buiten alleen maar verbetert. De vloer is hier in gepolijst beton. Peter en Veerle hadden achteraf bekeken liever een donkergrijze antracietkleur gekozen om het geheel gezelliger te maken. Want met massa's daglicht binnen kan je je best donkere interieurkleuren permitteren, zonder daarmee je huis in een sombere sfeer te dompelen. De keukenhoek en de eetkamer zijn visueel van elkaar gescheiden door een aluminium boottrap die naar de verdieping leidt.

Behaaglijke warmte

De voorliefde van de eigenaars voor beton uit zich ook in de badkamer, een plek waar je dat het minst verwacht. «De schaalvormige badkuip is volledig in één stuk beton gegoten. Net zoals de vloer werd ze gepolijst tot je dat mooie, matte marmereffect verkrijgt», vertelt Veerle. En omdat het bad vlak onder een groot driehoekig raam geplaatst werd, vangt het materiaal mooi het buitenlicht op, waardoor het nog meer gaat leven. De dubbele wastafel heeft een hoog zengehalte, met de indirecte verlichting achter de spiegel. En het lavabootje van de gastenkamer zit verwerkt in een nis, wat het geheel iets sacraals geeft. Overal op de verdieping liggen er elektrische matten onder de vloerbekleding. «Behaaglijk warm aan de voeten, en zo verlies je geen plaats aan radiatoren. Het enige warmteapparaat is de handdoekradiator van de badkamer», verzekert Peter ons. De nachthal baadt in een wit diffuus licht, afkomstig van een lichtkoepel, een klassieke oplossing die nog steeds perfect werkt bij gebrek aan daglicht. De achtergevel heeft geen baksteen in de muur. Een glaswand gaat me-

De dubbele wastafel straalt een zensfeer uit door de indirecte verlichting achter de spiegel. Foto's Jacobs

Dankzij een lichtkoepel baadt de nachthal in een wit diffuus licht.

De tafel in de imposante eetruimte werd in één geheel uit een aluminiumplaat gesneden en daarna in vorm geplooid.

Het monumentale kookeiland in de open keuken doet ook dienst als ontbijttoeg.

Als de hoge ramen openstaan, vloeien de binnen- en buitenruimte in elkaar over.